

OSZTÁLYOZÁS

027.4(069)

Gáti Istváné

"1962"

Személy

Helyszám

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím:

Ami  
embereink

Forrás:

Saffai Sándor

(Hely)

(Idő)

1962. jún. 18.

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

„Az újszülöttnek és a kismamának minden jót kívánok — tisztelője: Gyévai Béla.”

Ezt a táviratot kézbesítette három hónappal ezelőtt a kórházi ágyhoz a posta. A címzett: Gáti Istváné, a Török utcai Szabó Ervin könyvtárfiók vezetője. A feladó: esztergályos egy környékbeli üzemből. Hónapok óta jár a könyvtárba — speciális érdeklődési köre a történelem, közelebről a magyar, XIX. századi események izgatják, erről szeretett volna olvasni — minél többet.

Gátiné szeretettel foglalkozott vele — magyar-történelemszakos tanárként végzett az egyetemen, s ha olyan szakkönyvet keresett az olvasó, amely nem állt rendelkezésre a könyvtárban, saját otthoni könyvespolcairól emelte le a több kötetes, vastag fóliánsokat.

— Hány olvasóját ismeri arcról, névről?

— Legalább ezret — feleli. — Akkor határoztam el, hogy könyvtáros leszek, amikor ezelőtt tizenhárom évvel — harmincöt éves egyetemistaként — napi tíz forintért dolgoztam Angyalföldön, a Vág utcai kölcsönzőben. Boldog voltam, hogy irodalomról, könyvekről beszélhetek az emberekkel... Megszerettem ezt a hivatást: így kerültem az egyetem után a Szabó Ervin könyvtárba. Fél év múlva már fiókot nyitottam Soroksáron... Később Pesthidegkútra helyeztek, négyezer kötetből álló könyvállományunk volt akkor. Ezt szaporítottuk fel azután a mostani színvonalra.

— Hogyan? Hát nem a Török utcában dolgozik?

— De igen. Csakhogy ez tulajdonképpen a pesthidegkúti könyvtár — éppencsak beljebb költöztünk azóta. Kiharcoltuk az új helyiséget. Kértük, hogy a községfejlesztési alapból minél többet kapjunk — s a tanács adott, amennyit tudott. S a sok nyilvántartás... — soha nem hittem volna, hogy ennyit kell adminisztrálni egy könyvtárban, s hogy én ezt megtanulom! A négyezer kötetes állomány ma már harmincezerre nőtt — ötezer állandó olvasónk van...

(Olyan büszkén mondja, hogy érezzük: nagyon sok munka, tíz év munkája van a mondat mögött. Az irodalom, a kultúra névtelen katonájának tekinti magát. Most, amikor születési szabadsága után ismét dolgozni kezd, felkerekedik a régi olvasók — sok-sok ember köszönti szeretettel, megbecsüléssel, ha reggelként nyitáshoz siet...)

